

SCIENCE IN FICTION

Azt a feltételezést, hogy az irodalmi beállítottságú embereket nem érdekli a tudomány, a tudósokat pedig nem érdekli az irodalom, már a 20. században megcáfolták, s különösen így van ez az utóbbi évtizedben. A *Science in Fiction* sorozatba olyan könyveket válogattunk, melyek háttérben filozófiai, történelmi és tudományos szemlélet áll. Szerzőik nemzetközi irodalmi díjakkal elismert szépírók, akik iróniával tekintenek a tudományos gondolkodásra, ugyanakkor mély meggyőződésük, hogy a tudomány olyan alapzat, mely nem kerülhető meg. A sorozat első négy kötete az antikvitástól a jövő századok koráig átívelően ragadja meg az emberiség és a tudomány örök kérdéseit.

Ignacy Karpowicz: **Égiek és földiek**

Vegyünk egy csipet Bulgakovot, egy leheletnyi Rabelais-t és egy egészséges adag Kunderát, és máris közelebb kerültünk Karpowiczhoz. A dolgok egyáltalán nem mennek valami jól a Földön: az emberek elszigetelődtek, és már régen elvesztették a sorsuk jobbra fordulásába vetett reményüket – egyik napról a másikra tengetik fásult és unott életüket... De egyszer csak az Istenek a tettek mezejére lépnek. Földre szállnak. Sikerül-e Nikének, Afroditének, Jézusnak, Ozirisznak, Lucifernek és a többieknek helyreállítani a régi rendet? Ignacy Karpowicz regénye briliánsan kidolgozott, ironikus értekezés a modernitásról. Egyszerre megdöbbenő és rémisztő. Provokatív és blaszfémikus. 2010-ben elnyerte vele a legrangosabb lengyel irodalmi díjat.

Jacek Dukaj: **Zuzanna és a világmindenség**

Zuzanna Klajn tizennyolcadik születésnapján csomagot kap „a síron túlról”, régen elhunyt apja örökségét. A különleges medál és az üzenet azt sejteti, hogy apja mégsem halt meg, hanem eltűnt, és ennek köze van annak a tudományos intézetnek a titokzatos tevékenységéhez, amelynek dolgozott. Zuzanna rátalál a Városra, ki akarja deríteni az igazságot, és ezt sokan nem tartják kívánatosnak.

Milyen irányba tart civilizációnk? Vezethet-e egy hirtelen előreugrás a megsemmisüléséhez? Vajon egy ember, aki saját tudatát egy virtuális világba „írja át”, továbbra is ember marad? Íme néhány a kérdések közül, melyeket Dukaj jelen történetében nekünk szegez.

Harald Voetmann: **Plinius szerint a világ**

„A Typotex Kiadó új sorozatának hallatán rögtön felkaptuk a fejünket: egy olyan sorozat, ami nem kisebbre vállalkozik, mint hogy olyan könyveket mutasson be, ahol a tudomány nem csak a fantasztikum játékszere, és ahol a fantasztikum szépirodalmi szintre emelkedik? A Plinius szerint a világ Pliniusról, a legnagyobb ókori természetudósról szól, aki megpróbált egy műbe foglalni mindent, amit a természetről tudott, a rovaroktól a társadalomig. Plinius misztikus gondolkodó is volt: megrögzött pesszimistaként úgy vélekedett, hogy az embert szenvedésre alkotta a természet, aki egyébként istenség, és retentő szórakoztatónak találja ezt a vergődést. Az elejétől fogva lenyűgöző volt számomra ez a groteszk világ, a mély pesszimizmus, az együttérzés és a humor keveredése, nem beszélve azokról a különös mitológiai szörnyekről, amelyeknek a létezésben a kortársakhoz hasonlóan Plinius is hitt – mondja a szerző, Harald Voetmann. (...) Regénye meghökkentő és abszurd, távolságtartó és sokszor vértől izmos. Érdekes, egyedülálló írás.”

Varga Balázs | *Playboy*

Jacek Dukaj: **EXTENSA** **Regény az EPR-paradoxonra**

„Az *Extensa – Regény az EPR-paradoxonra* a modern fizika egy érdekes téziséhez nyúl: az Einstein–Podolsky–Rosen-paradoxon szerint az elemi részecskék hatással vannak egymásra, még több száz fényévnnyi távolságból is (megjegyezzük, ez egy valóban meghökkentő, napjainkra többszörösen bizonyított tétel: a részecskék egymástól szétválasztott és elkülönített összetevői még akkor is reagálnak az egymást ért behatásokra, ha a tér két különböző pontján helyezük el őket). Jacek Dukaj könyve a távoli jövőben, a kihalt Földön játszódik: a fantasztikus háttér előtt azonban egy 19. századi családregény elemei elevenednek meg. Hőseink ismerősek, pszichológiailag hitelesek – a könyv felétől viszont a sci-fi elemek is előtérbe kerülnek, a tudományos elméletek mentén a főszereplő tudata kitér, és a kozmoszt is magába fogadja. Dukaj rövid, tömör regénye erősen igénybe veszi az olvasót, minden részletére hangsúlyozottan érdemes odafigyelni!”

Varga Balázs | *Playboy*

A HÉT FŐBŰN

Kevélység, fősვნység, bujaság, irigység, torkosság, harag, jóra való restség – ez a hét kifejezés a bűnök egész univerzumát foglalja össze. A hét főbűn kiemelt szerepet kapott az ókori világban, ahol a gonosz megtestesüléseként tekintették, és a zsidó-keresztény kultúrkörben az erkölcstelenség megfélézésének egyik alappillére lett. Mit mondanak ezek a kifejezések napjainkban? Mi maradt meg egykori végzetes és veszedelemes természetükből?

Egy dolog biztos: vétekről és bűnről ismét időszerű beszélni. Ebben az új sorozatban hét tudós kutat az újabb válaszok után. A főbűnöket egészen szokatlan szemlélettel vizsgálják, amely távol áll attól a vallásos hagyománytól, amelyben eredetileg kifejlődtek. Kiállhatatlan szenvedélyként értelmezik őket, melyek az emberiség azon képességét fejezik ki, amellyel különbséget teszünk jó és rossz között.

Giulio Giorello: **Bujaság**

Elena Pulcini: **Irigység**

Remo Bodei: **Harag**

Laura Bazzicalupo: **Kevélység**

Francesca Rigotti: **Torkosság**

Sergio Benvenuto: **Jóra való restség**

Stefano Zamagni: **Fősვნőség**